

ת"פ 22981/05/14 - פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נגד נעם איתן

בית משפט השלום בקריות

05 יולי 2016

ת"פ 22981-05-14 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ' איתן

לפני כבוד השופט יוסי טורס
המאשימה

פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

נגד
הנאשם

נעם איתן

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד יובל לביא

הנאשם - נוכח

ב"כ הנאשם - עו"ד רן שחם

גזר דין

כתב האישום וההליכים.

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בשורת עבירות מרמה כמפורט להלן:

באישום הראשון צוין כי הנאשם החזיק ברישיון חוקר פרטי משנת 2004 ועד שנת 2011 שאז רישיונו לא חודש. חרף זאת, הציג עצמו הנאשם כחוקר פרטי ואף ערך שתי חקירות על אודות אנשים, האחת כלכלית והשנייה סמויה.

באישום השני צוין כי בשנת 2011 ביקשה עורכת הדין אילת הלבני (להלן "עורכת הדין הלבני") מהנאשם להמציא טופס אזהרה לחייבים בתיק הוצאה לפועל וזאת תמורת תשלום שכרו. הנאשם החזיק אותה שעה בחותמת מזויפת הנחזית להיות חותמת של עורכת הדין איילת כהן (להלן - "החותמת המזויפת מס' 1"). הנאשם לא ביצע את המסירה לחייבים, אך זייף תצהירי מוסר וכן חתם על התצהירים באמצעות החותמת המזויפת מס' 1 באופן הנחזה כאילו אומת על ידי עורך דין. בהסתמך על מסמכים מזויפים אלו, נקטה עורכת הדין הלבני הליכי גבייה נגד החייבים, הטילה עיקול על חשבון הבנק שלהם, ואלו נאלצו לפנות ללשכת ההוצאה לפועל ושילמו אגרה בסך 600 ש"ח בשל כך. הנאשם מצדו שלח לעורכת הדין הלבני חשבונית לתשלום בסך 92 ש"ח.

עמוד 1

באישום השלישי צוין כי בשנת 2011 ביקש עורך הדין גיא פכר (להלן - "עורך דין פכר") מהנאשם להמציא טופס אזהרה לחייבת בתיק הוצאה לפועל וזאת תמורת תשלום. הנאשם לא ביצע את המסירה לחייבת, אך זייף תצהירי מוסר וכן חתם על התצהירים באמצעות החותמת המזויפת מס' 1, באופן הנחזה כאילו אומת על ידי עורך דין. בהסתמך על מסמכים מזויפים אלו, ננקטו הליכים נגד החייבת לרבות הטלת עיקול על רכבה. הנאשם מצדו שלח לעורך הדין פכר חשבונית לתשלום בסך 161 ש"ח.

באישום הרביעי צוין כי במהלך שנת 2011 התקשר הנאשם עם עו"ד יעקב כשדי (להלן - "עורך דין כשדי") לצורך ביצוע מסירות לחייבים. הנאשם לא ביצע את המסירות, והמציא לעורך הדין כשדי כ-20 תצהירי מוסר מזויפים, באופן הנחזה כאילו שאדם בשם אמיר ג'נדאווי ביצע את המסירות. הנאשם אף זייף את אישור התצהירים באופן שעשה שימוש בחותמת המזויפת מס' 1 באופן הנחזה כאילו אומת על ידי עורך דין. תמורת מסירות אלו, שלא בוצעו, שילם עורך דין כשדי לנאשם אלפי שקלים.

ביום 7.11.11 המציא הנאשם לעורך הדין כשדי אישור מסירה ותצהיר מוסר מזויפים, בדרך המרמה המפורטת לעיל, וזאת ביחס לחייב אחר. עורך הדין כשדי פעל בהסתמך על אישורי המסירה המזויפים בלשכות ההוצאה לפועל ובבתי המשפט. בשלב מסוים פנה לעורך דין כשדי אחד החייבים וטען כי המסמכים לא הומצאו לו לעולם. משברר עורך הדין כשדי את הטענה, הגיע למסקנה כי היא נכונה ולאור כך פעל לבטל את כל ההליכים שננקטו על סמך אישורי מסירה אלו וכן פעל לבטל מספר פסקי דין שניתנו בהסתמך על אישורים אלו.

באישום החמישי צוין כי במהלך שנת 2010 הגיעה לידי הנאשם חותמת מזויפת הנחזית להיות שייכת לעורך דין ג'סאן חמאדה (להלן - "החותמת המזויפת מס' 2"). במהלך השנים 2010-2011 התקשר הנאשם עם עו"ד שחר סקופ (להלן - "עורך דין סקופ") על מנת שיבצע עבורו מסירות במסגרת הליכים משפטיים. הנאשם לא ביצע את המסירות אך המציא לעורך דין סקופ מספר אישורי מסירה מזויפים וכן תצהירי מוסר מזויפים, הנחזים להיות מאומתים על ידי עורכי דין, זאת באמצעות שימוש בכזב בחותמות המזויפות מס' 1 ו-2.

באישום השישי צוין כי בשנת 2013 זייף הנאשם שלושה אישורי מסירה, באופן שנחזה כאילו נחתמו על ידי החייבים, אך בפועל לא כך היה הדבר והמסירות לא בוצעו.

באישום השביעי צוין כי בשנת 2012 הגיעה לידי הנאשם חותמת הנחזית להיות חותמתה של עורכת דין וופא זועבי (להלן - "חותמת מזויפת מס' 3"). בהמשך התקשר הנאשם עם עורך דין אורי פליישר (להלן - "עורך דין פליישר") לצורך ביצוע מסירות של מסמכים לבעל דין בהליך בבית המשפט לענייני משפחה. הנאשם לא ביצע את המסירה, אך המציא אישור מסירה מזויף, בו זייף את חתימתו של בעל הדין וכן הטביע את החותמת המזויפת מס' 3 באופן הנחזה להיות אישור מאומת על ידי עורכת הדין זועבי.

באישום השמיני צוין כי בשנת 2012 הגיעה לידי הנאשם חותמת הנחזית להיות חותמתו של עורך דין יוסף אבו אלקיעאן (להלן - "חותמת מזויפת מס' 4"). בהמשך זייף הנאשם תצהיר מוסר בכך שהטביע את החותמת המזויפת מס' 4 באופן

הנחזה להיות אישור מאומת על ידי עורך הדין אבו אלקיעאן. כן זייף תצהיר, שניתן על ידו, באופן הנחזה כאילו אומת על ידי עו"ד אבו אלקיעאן וזאת באמצעות הטבעת החותמת המזויפת מס' 4.

באישום תשיעי צוין כי בשנת 2011 זייף הנאשם בעצמו או באמצעות אחר, חותמת של משרד רואי חשבון זיו שיפר ושות' (להלן - "חותמת מזויפת מס' 5"). בחודש 7/11 זייף הנאשם אישור שניתן לכאורה על ידי רואה חשבון יורם שיפר, לפיו הוא מנהל את ספריו על בסיס מזומן, וכן הטביע את החותמת המזויפת מס' 5. אישור זה נשלח ללשכת ההוצאה לפועל בכפר סבא.

בגין אישומים אלו, הורשע הנאשם בעבירות הבאות:

א. התעסקות כחוקר פרטי ללא רישיון, עבירה לפי סעיפים 30+3 לחוק חוקרים פרטיים ושירותי שמירה, תשל"ב-1972.

ב. זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות (ריבוי עבירות), לפי סעיף 418 סיפא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן - "חוק העונשין").

ג. שימוש במסמך מזויף (ריבוי עבירות), לפי סעיף 420 לחוק העונשין.

ד. קבלת דבר במרמה (ריבוי עבירות), לפי סעיף 415 לחוק העונשין.

2. בתחילה כפר הנאשם ונשמעו מספר עדים, אך לאחר מכן הודיעו הצדדים כי הגיעו להסכם טיעון במסגרתו יודה הנאשם בכתב אישום מתוקן, יורשע והצדדים יעתרו במשותף לעונש מאסר בן 10 חודשים וכן מאסר מותנה וקנס לשיקול דעת בית המשפט.

3. ב"כ המאשימה ציינה כי הסדר הטיעון נכרת לאור "קשיים ראייתיים מסוימים", תוך שהובאו בחשבון עברו הנקי של הנאשם, הודאתו והחיסכון בזמן שיפוטי. כן נטען שהעונש המוסכם אינו חורג מהענישה הנוהגת בצורה משמעותית. ביחס לרכיב הקנס ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם קנס משמעותי, זאת בשים לב לכמות העבירות, למספר הנפגעים ממעשיו ולהכבדה שגרם לרשות החוקרת.

4. ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם נשוי ואב לילדים, כבן 42 ועברו נקי. צוין כי הודאתו חסכה זמן שיפוטי ניכר וכן את הצורך בעדותם של עדים רבים. הסנגור ציין כי עונש מאסר למשך 10 חודשים, לאדם שעברו נקי, אינו עונש קל ומשכך הוא מאוזן וראוי, חרף חומרת העבירות. כן צוין כי הנאשם איבד את מקור הכנסתו כחוקר פרטי ומבצע מסירות, ולכן נאלץ לשנות את עיסוקו והוא משתכר שכר נמוך וכך גם רעייתו. לאור כך התבקש קנס נמוך. בהקשר זה ציין הסנגור כי המעשים לא הניבו לנאשם רווח משמעותי.

5. הנאשם הכיר בטעותו והביע חרטה, תוך שציין כי מדובר במעשים שהיו מקובלים בתחום וכיום הוא מבין את

חומרתם.

דין והכרעה

6. קשה להפריז בחומרת מעשיו של הנאשם. הנאשם הקים "מפעל" לזיוף אישורי מסירה, תוך עשיית שימוש במספר רב של חותמות מזויפות של עורכי דין. באחת הפעמים אף זייף חתימה של משרד רואי חשבון והנפיק מסמך חשבונאי בו עשה שימוש במערכת ההוצאה לפועל. החומרה הגלומה במעשים נלמדת מתוך הערכים המוגנים שנפגעו במעשי הנאשם. כידוע, אישור מסירה הוא מסמך בו עושה בעל דין שימוש בהליכים משפטיים לצורך הוכחת מסירת מסמכים משפטיים. בתי המשפט מסתמכים על אישורי המסירה ולא אחת נוקטים הליכים פוגעניים נגד בעל הדין, מתוך הנחה שהוא בחר שלא להתגונן. זיוף אישור מסירה משמעו כי בית המשפט מוטעה לחשוב שבעל הדין מודע להליכים הננקטים נגדו ובחר שלא להתייצב לדיון, או שלא להגיש כתבי בי-דין. פעולה על סמך אישור מסירה מזויף, היא אפוא פעולה הגורמת נזק משמעותי לבעל הדין, כמו גם לאמון שרוכש הציבור בהליכים המשפטיים ובתקינותם (ראה עפ"ג 5897-06-12 **הלל ברזאני מ' מדינת ישראל** (13.11.12)).

7. במקרה זה ניתן לראות חומרה נוספת בכך שהנאשם לא רק זייף את אישורי המסירה - אשר מעידים בכזב על דבר המסירה - אלא גם זייף תצהיר בו אמור המוסר להצהיר באזהרה, כי אכן ביצע את המסירה. המעמד של מסירת תצהיר בפני עורך דין, אמור להעמיד את המוסר על משמעות מעשיו, תוך הבהרה שהצהרה כוזבת היא עבירה פלילית של עדות שקר (ראה סעיפים 16 לפקודת הראיות וכן סעיף 239 לחוק העונשין). התצהיר משמש גם את בית המשפט לצורך הסתמכות על נכונותו של אישור המסירה. הנאשם חמק מהצורך למסור תצהיר בפני עורך דין, כנדרש, בכך שהחזיק חותמות מזויפות ועשה בהן שימוש לצורך השלמת פעולת הזיוף. בכך הוסיף נדבך נוסף להטעיית בתי המשפט אשר הסתמכו על המסמכים המזויפים שמסר לעורכי הדין.

8. לאור חומרת המעשים ופוטנציאל הפגיעה שיש בהם לבעלי הדין ולאמון הציבור במערכת המשפט, מוטלים לרוב עונשי מאסר בשל עבירות אלו. לצורך הצבעה על הענישה הנוהגת בעבירות כגון אלו, ניתן להפנות לת"פ 1266/02 **מדינת ישראל נ' קופר-דונקלמן** (20.9.05) בו נידונה עורכת דין בשל זיוף אישורי מסירה אשר שימשו להוצאת פסק-דין, לעונש של שישה חודשי מאסר בעבודות שירות; לת"פ 1342/02 **מדינת ישראל נ' צבי** (26.11.04) בו נידון נאשם לשלושה חודשי מאסר בשל זיוף אישור מסירה בהליך שעסק בביטול עיקול; לת"פ 8660-11-09 **מדינת ישראל נ' ברזאני** (9.9.10) בו נדון נאשם לארבעה וחצי חודשי מאסר בעבודות שירות, בשל כך שזייף מכתב התראה מטעם משרד עורכי דין וקיבל עקב כך תמורה.

9. היות ומדובר בהסדר טיעון והצדדים לא טענו למתחם הענישה הראוי ואף לא התייחסו לשאלה אם מדובר באירוע אחד, או שמא מספר רב של אירועים, לא ראיתי מקום לדון בשאלה זו (ראו: ע"פ 8109/15 **אהרון אביטן נ' מדינת ישראל** (9.6.16)). עם זאת, לאור הערכים שנפגעו בשל מעשי הנאשם, נסיבות הביצוע ומדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, כפי שצוין לעיל (בהם הוטלו עונשי מאסר בני מספר חודשים בשל אירועים בודדים) מתבקשת המסקנה שהסדר הטיעון בעניינו של הנאשם הוא מקל ואף באופן משמעותי. ואולם, מקום בו לא שמעתי את ראיות הצדדים, למעט מספר מצומצם של עדי תביעה, אעמיד את המאשימה בחזקתה ששקלה נכונה את

תמונת הראיות ואת ההקלה שראוי להעניק לנאשם בשל הודאתו וויתורו על ניהול המשפט (ע"פ 1454/15 פלוגי נ' **מדינת ישראל** (10.8.15)). למסקנה זו הגעתי תוך שנתתי דעתי להלכה לפיה "סטיה מהסדר טיעון תיעשה במקרים חריגים ונדירים בלבד" (ע"פ 7757/11 פלוגי נ' **מדינת ישראל** (13.2.13)). לאור כך, הגם שמדובר בהסדר מקל, אכבדו, מכוח נימוקים אלו.

10. ביחס לשאלת הקנס, אביא בחשבון את מצבו הכלכלי של הנאשם, כעולה מהמסמכים שהוצגו בפני, אך מנגד את חומרת העבירות, כמותן והפגיעה הרעה שהסבה למתלוננים וליתר הגורמים כפי שפורט לעיל.

11. בעניין זה אציין כי במהלך טיעוני המאשימה שאלתי מדוע לא נדרש פיצוי למתלוננים. המאשימה השיבה כי התקשתה לקבוע את היקף הנזק וזהות הנפגעים. קשה לקבל תשובה זו שכן בכתב האישום מוזכרים מקצת המתלוננים בשמם וניתן (וצריך) היה להודיעם על זכותם להגיש הצהרת נפגע עבירה, (ראה סעיף 18 לחוק זכויות נפגעי עבירה, תשס"א-2001). אציין עוד כי נראה שדווקא במקרה זה נכון היה לפעול לטובת המתלוננים ולעתור לפיצוי, שכן אחת ממטרות הפיצוי בהליך הפלילי היא למנוע מהמתלונן את הצורך לנהל הליכים אזרחיים נגד העבריין. ראה דברי ההסבר להצעת חוק העונשין (תיקון מס' 28), התשמ"ח-1988:

"בהרבה מקרים הנפגעים הם אנשים דלי אמצעים שאין להם היכולת לשכור שרותי עורך דין ולנהל משפטים אזרחיים לתקופה ממושכת... בהרבה מקרים, ימנע הצורך בתביעה אזרחית חדשה וממושכת. בדרך זו יעשה צדק מהיר עם קורבנות העבירה הפלילית ויוקל אף העומס על בתי המשפט"

12. מטרה נוספת היא שיפוי הנפגע "במהירות וביעילות, גם אם באופן חלקי" (ע"פ 1076/15 **אברהם טווק נ' מדינת ישראל** (7.6.16)). משכך, גם אם הנזק שנגרם לכל אחד מהנפגעים לא היה ברור די צרכו, נכון היה לדעתי לפסוק לטובתם פיצוי, ולו חלקי.

13. שקלתי אם לפסוק פיצוי למרות שהמאשימה לא עתרה לכך וראיתי בסופו של דבר להימנע מכך. הסמכות לפסוק פיצוי גם ללא עתירת המאשימה קיימת (ע"פ 5860/14 **אסף לביא נ' מדינת ישראל** (6.3.16)), ואולם במקרה זה הימנעות המאשימה מעתירה כאמור, מנעה מבית המשפט לקבל ולו נתונים בסיסיים הנדרשים לצורך פסיקת פיצוי, אף חלקי. כמו כן נתתי דעתי לכך שמדובר בהסדר טיעון, ולציפייה של הנאשם שלא יפסק פיצוי. עם זאת מובן, שהנפגעים זכאים לפעול נגד הנאשם בתביעה אזרחית.

14. לאור כך, מוטלים על הנאשם העונשים הבאים:

א. 10 חודשי מאסר.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע, למעט עבירה על סעיף 30+3 לחוק חוקרים פרטיים.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך 3

עמוד 5

שנים מיום שחרורו מהמאסר, עבירה על סעיף 30+3 לחוק חוקרים פרטיים.

ד. קנס בסך 7,000 ש"ח או 25 ימי מאסר.

הקנס ישולם בעשרה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.9.16 ובכל 1 לחודש. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מידי.

הודעה זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ט סיוון תשע"ו, 05/07/2016 במעמד הנוכחים.

יוסי טורס , שופט

החלטה

אני נעתר לבקשה ומעכב את ביצועו מאסרו של הנאשם עד יום 11.9.16.

ככל שבמועד זה עדין יהיה צורך רפואי דחוף כלשהוא, יוכל הנאשם לפנות בבקשה נוספת, מובן כי אינני מביע דעה בשלב זה באשר לאפשרות שבקשתו תענה בחיוב. בשלב זה טרם ברור אם הנאשם יעבור כלל את הניתוח ומשכך בחרתי בהחלטה דו שלבית אשר תתקבל על בסיס נתונים ברורים יותר, ככל שהדבר ידרש.

בתאריך זה ועד השעה 10:00 על הנאשם להתייצב בבית מעצר קישון, לשם ריצוי מאסרו, כשברשותו תעודת זהות ו/או דרכון.

על הנאשם לתאם, מבעוד מועד, כניסתו למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס בטלפון:

9787377 - 08.

9787336 - 08.

הנאשם יחתום על התחייבות עצמית בסך של 10,000 ₪ לצורך הבטחת התייצבותו לריצוי מאסר.

ניתנה והודעה היום כ"ט סיוון תשע"ו, 05/07/2016 במעמד הנוכחים.

יוסי טורס , שופט

הוקלד על ידי פנינה ברבי